

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De|| EXTREMA VNCTIO-||NE, ORDINE, ET MATRI-||MONIO.|| SINGVLIS LIBRIS
EX-||PLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

V. Idem probatur ratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54104](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-54104)

CAPUT QUINTVM.

Idem probatur ratione.

CEDIT VLTIM O ratio ex diuina prouidentia desumpta, qua etiam vtitur Tridentinum Concilium, sess. 14. Nam cum Dominus Sacra menta instituerit, quibus veluti diuinis subsidiis inueniatur in egressu Ecclesie, & in progreſſu, certe nullo modo credendum est, defuisse diuinam eius prouidentiam in egressu, & transitu ab hac temporali, militante Ecclesia ad aliam sempiternam, præsertim cum nunquam magis homo indigeat auxilio, & præſidio, quam in articulo mortis, ut Patres passim docent, ac præſertim Gregorius homil. 39. in Evangelia, & lib. 24. Moralium, cap. 17. & 18. Eusebius Emissenus, seu quicunque est auctor illius libri, homil. 1. ad Monachos, & Ioannes, Climacus de 30. gradibus, grad. 7. tunc enim, & hostes fortius impugnant, quia modicum tempus habere evidet: & ipse homo nunquam est ineptior ad resistendum, ob dolorum, & ægritudinis magnitudinem. Si enim corpus, quod corrumpitur, aggrauat animam, etiam dum opum valet, certe in ipso actu corruptionis maximè aggrauabit: & experientia ipsa testatur vix posse eiusmodi ægrotos mentem ad Deum attollere.

Sed occurrit Kemnitius initio censuræ suæ in decretis Concilij de Extrema vñctione, ac dicit, non esse alia querenda præſidia pro morientibus, quam ea quæ data sunt, & profundunt viuentibus, nimirum verbum Dei, & Sacramenti Baptismi, & Eucharistia. Nam verbum Dei quoque tempore potest excitare fidem; & memoria Baptismi, atque Eucharistiae perceptio, etiam morituris profundit.

R E S P O N D E O, si hæc responsio valeret, probaremus etiam non fuisse opus Eucharistia. Nam ipsorum opinione, memoria Baptismi semper iustificat, cur igitur post Baptismum sumitur Eucharistia? nimirum quia post Baptismum paulatim ex huius vitæ negotiis, & ipsa pugna concupiscentiæ, minuitur feroꝝ initio acceptus, nec sufficit memoria Baptismi ad eum reparandum: idèo Dominus instituit spiritualem cibum, &c. Ita igitur, quia in exitu de hoc mundo existunt species

ciales difficultates, instituit Dominus speciale præsidium: præsertim quia sãpe accidit, vt qui in extremis agunt, nec possint audire verbum exhortationis, nec Eucharistiam percipere, nimurum morbo grauati, & vñ sensuum priuati; inungi autem, & Sacramenti huius fructum percipere semper possunt.

CAPVT SEXTVM.

Soluuntur argumenta aduersariorum.

PRÆT E R argumenta quibus nituntur aduersarij locum Iacobi peruertere, de quibus supra diximus, habent etiam quædam alia, quibus directe hoc Sacramentum impugnant.

PRIMVM argumentum Lutheri est: *Si vñctio infirmorum Sacramentum esset, haberet effectum infallibilem, at non habet, ut ex eo constat, quod paucissimi sanantur, cùm tamen promissio huius cæremoniae sit sanitas corporalis.* RESPONDE O, duobus modis ad hoc respondent Catholici. Quidam enim, in quibus est Dominicus à Soto dist. 23. quæst. 1. artic. 2. existimant corporalem sanitatem esse absolutum; & infallibilem effectum huius Sacramenti: sed dicunt non promitti nec dari per hoc Sacramētum integrā sanitatem, sed certum quendam gradum auxilij supernaturalis, qui interdum satis erit ad sanandum, interdum non erit satis; semper autem ceteris paribus, sanandum citius inunctum, quam non inunctum.

Hæc solutio mihi non placet, cùm omnes Theologi, & ipsa Concilia, Florentinum & Tridentinum, disertè pronunciant sanitatem in hoc Sacramento promitti conditionaliter, id est, si animæ saluti expediat. ACCEDIT etiam quod non licet eiusmodi temporalia bona absolutè petere, cùm non constet nobis, sintne nobis vtilia, vel inutilia?

Sed, inquit Sotus, interdum accidit, ut cùm inunctus conualescit, peior euadat: obtinuit ergo sanitatem per Sacramētum, quæ tamen animæ non expediebat. RESPONDE O, eum, qui post vñctionem sanatur, & peior euadit, sanitatem recuperasse, non vi Sacramenti, sed naturalibus remediis: nisi forte is,